

ת"פ (באר שבע) 45060-10-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' אברה טגנה - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 45060-10-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' אברה טגנה - בעצמו
ת"פ (באר-שבע) 45060-10-23
מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד

אברה טגנה - בעצמו
בית משפט השלום בבאר-שבע
[11.12.2024]
כבוד השופט ערן צברי
ע"י ב"כ עוה"ד קרין שטרית
ע"י ב"כ עוה"ד תאמר אסאדי
גזר דין

תיאור עובדות כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 22/10/2023 סמוך לשעה 22:30, ישבו הנאשם ונפגע העבירה, מר טדיה אינדגאן, יחד עם אחרים בסככה השייכת לחנות בבאר שבע ושתו משקאות אלכוהוליים. בין הנאשם לנפגע העבירה התפתח ויכוח, ולאחריו אף עימות פיזי, במהלכו אחז נפגע העבירה בחולצתו של הנאשם, ובתגובה לכך אחז הנאשם בצווארו של נפגע העבירה. נפגע העבירה דחף את הנאשם.

3. לאחר מספר דקות, קם הנאשם ממקומו, הוציא מכיס מכנסיו סכין מתקפלת והחזיקה מאחורי גבו. הנאשם התקרב אל נפגע העבירה, פתח את להב הסכין, ופצע את נפגע העבירה בצווארו באמצעותה.

4. הנאשם נמלט מהמקום. נפגע העבירה פונה באמבולנס אל בית החולים שם נסגר הפצע באמצעות סיכות.

5. בין הצדדים לא היו הסכמות עונשיות והנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן לעונש. תסקיר שירות המבחן והטיעונים לעונש

6. שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם, תוך שהתייחס למשפחתו ולכך שעלה מאתיופיה עם בני משפחתו בגיל 15, השלים 12 שנות לימוד ואף מחזיק בתעודת בגרות חלקית, התגייס לצבא ושירת בצנחנים, ועבד בעבודות שונות טרם מעצרו.

הוריו של הנאשם אינם יכולים לפרנס את המשפחה בשל נכות ותאונה.

הנאשם דיווח על צריכת אלכוהול מגיל צעיר, שלל נזקקות טיפולית בתחום זה, ובמהלך השיחה עם שירות המבחן הבין את ההשפעה הרעה על התנהגותו.

ביחס לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן, טען כי נפגע העבירה הטריד אותו ואת משפחתו לאורך תקופה, ביום האירוע ניגש אליו מספר פעמים והציק לו, ולא חדל בכך עד שהנאשם פגע בו. מסר כי מסתובב עם סכין בשל המצב הביטחוני, ולהתרשמות שירות המבחן התחרט על מעשיו.

להתרשמות שירות המבחן קים סיכון נמוך למעורבות חוזרת בעבירות בתחום האלימות, כאשר סיכון זה מתעצם נוכח צריכת אלכוהול. שירות המבחן שקלל את מכלול הנתונים ביחס לנאשם, וביניהם היותו צעיר נעדר עבר, תפקודו הנורמטיבי טרם האירוע, וזאת לצד נזקקותו הטיפולית. על כן בא שירות המבחן בהמלצה להעמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, תקופה שתנוצל לצורך אבחון וטיפול בהתמכרות לאלכוהול, צו של"צ בסך 180 שעות, ומאסר על תנאי כענישה מרתיעה.

בשיחה שערך שירות המבחן עם נפגע העבירה, עלה כי הוא צעיר בן 19, המתגורר במרכז הקליטה ועובד כמטפל בילדים במרכז הקליטה. ביום האירוע תיאר כי הנאשם דקר אותו בצווארו, ללא כל סיבה. מאז האירוע מתקשה וסובל מכאבים, ואחרי הפגיעה חש כעס כלפי הנאשם.

7. המאשימה חזרה בטיעוניה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, ולכך שברקע הדברים אין הסבר ולו דחוק להתנהגותו של הנאשם. עוד טענו כי יש לנקוט במדיניות של ענישה מחמירה על מנת לשדר לנאשם ולאחרים לבל יפגעו באחרים.

מעשי הנאשם הסתיימו בטיפול רפואי שכלל סגירת החתך בסיכות, אך בנקל יכל להידרדר לסכנת חיים של ממש. עוד הפנו למקום הדקירה בצווארו של נפגע העבירה. המאשימה סברה כי יש להעמיד את מתחם הענישה כך שינוע בין 18 חודשי מאסר ל 36 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הפנתה למספר גזרי דין שניתנו בהם נגזרו עונשי מאסר ממושכים על נאשמים, אשר חלקם החזיקו בהמלצה חיובית של שירות המבחן לענישה מקלה.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציינה המאשימה כי אמנם הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, אך תסקיר שירות המבחן איננו אחיד, כך שמחד מתואר הנאשם כאדם לא אלים, ומאידך הנאשם מדווח על מעורבותו באירועי אלימות מעבר למקרה שבפנינו, אשר אירע שעה שצרף אלכוהול. כמו כן הנאשם מחד לקח אחריות על מעשיו, ומאידך התקשה לבחון השלכת התנהגותו במצבי דחק, וכן את מידת ההשפעה השלילית של אלכוהול.

על כן, סברה המאשימה כי המלצת שירות המבחן לא ברורה, וכי אין נסיבות המצדיקות סטייה ממתחמי הענישה בשל שיקומי שיקום.

המאשימה סברה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם המוצע, אך לא בתחתיתו, וזאת לצד מאסר על תנאי, קנס, פיצוי לנפגע העבירה, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

8. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנאשם ובנסיבות חייו, שכן עלה לישראל בגיל 15, חווה קשיי עליה ולמרות אלה סיים 12 שנות לימוד וקיבל תעודת בגרות חלקית. כמו כן שירת שירות צבאי כלוחם בצנחנים, השתלב בשוק התעסוקה וניהל אורח חיים נורמטיבי.
- הנאשם בן למשפחה מרובת ילדים, אביו נכה המקבל קצבה מהביטוח הלאומי, המשפחה חוותה קשיי פרנסה, ולפני מספר שנים אימו נפגעה בתאונת דרכים וחדלה מלפרנס את המשפחה. משכך פרנסת המשפחה נפלה על כתפיו. תסקיר שירות המבחן מתאר אותו כאדם נורמטיבי, והמסקנה מהתסקיר הינה חיובית בצורה חד משמעית. עוד המליץ שירות המבחן על העמדתו תחת צו מבחן אשר ישלב אותו בתכנית לגמילה מאלכוהול.
- באשר להליך המשפטי, הנאשם היה עצור כחודשיים, ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים הדוקים משך ארבעה חודשים נוספים.
- ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מתיאור עובדות כתב האישום המתוקן עולה כי נפגע העבירה הוא שיזם את העימות הפיזי.
- לכן, לתפיסת ההגנה מתחם העונש צריך להתחיל ממאסר בעבודות שירות, ועד לחודשי מאסר בפועל של ממש.
- ב"כ הנאשם סבר כי יש לסטות ממתחם העונש לקולא משיקולי שיקום, וכי הנאשם במהלך המשפט השתתף בחסות שירות המבחן בקבוצות ועבר כשרת דרך המצדיקה את הסטייה האמורה.
9. הנאשם בדברו האחרון אמר שידע שעשה טעות, הצטער על מעשיו והתחייב שלא לחזור עליהם בעתיד. קביעת מתחם העונש ההולם
10. בהתאם לתיקון 113, יש להשית על הנאשם עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. האינטרסים המוגנים
11. האינטרסים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם השמירה על בטחון הציבור, ופגיעה במרחב הציבורי בכך שיצא את ביתו כשבאמתחתו סכין. מעשי הנאשם הוציאו מכל פרופורציה אירוע של יכוח או עימות, אשר החל באופן מילולי, הידרדר לעימות פיזי לא מזוין, והנאשם הקצין את הסיטואציה בכך ששלף את הסכין ופגע קשות בנפגע העבירה.
12. הנאשם פגע בגופו של נפגע העבירה, והותיר בו צלקת - פיזית ואף נפשית, והעמיד אותו בסכנה של ממש לפגיעה חמורה יותר בחייו. מעשי הנאשם הסתיימו כמתואר בכתב האישום, בדרך שאינה קשורה בו או בהתנהגותו, ובנקל ניתן לתאר מצב בו היה נפגע העבירה סובל מהשלכות קשות אף יותר, עד כדי אובדן חיים של ממש.

13. על הסכנה הקשורה ב"תת תרבות הסכין" עמדו בתי המשפט השונים בשורה ארוכה של פסקי דין. יפים הדברים שהובאו בע"פ 2508/21 עבד אלגואד נאסר נ' מדינת ישראל (נבו 7.6.2022), הממחישים היטב את המרחק שבין אירוע מינורי לאירוע מאג'ורי:
- "אין צורך להכביר מילים על החומרה היתרה הטמונה בעבירות אלימות המבוצעות באמצעות סכין, שלעתים המרחק ביניהן לבין גרימתה של תוצאה קטלנית קצר עד מאוד. חומרתן של עבירות אלו, כמו גם שכיחותן ופוטנציאל הנזק הרב שלהן, מחייבים ענישה מחמירה שתביא להרתעת היחיד והרבים"
- הענישה הנוהגת בעבירות אלה
14. מנעד הענישה בעבירות מעין אלה רחב, אך מכנה משותף אחד לו, והוא שהמתחם מתחיל ממספר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד למספר שנות מאסר.
15. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 41969-08-24 יונס אל פראוונה נ' מדינת ישראל (נבו 15.10.2024) נדון נאשם אשר היה בן 30, נעדר עבר בעת ביצוע העבירות, בגין תקיפת אחיו באמצעות פטיש ופציעתו. בית משפט קמא קבע מתחם עונשי הנע בין 10 חודשי מאסר ל 28 חודשים, והשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש נדחה.
16. בעפ"ג (מחוזי י-ם) 65940-10-21 מדינת ישראל נ' אוסאמה סנדוקה (נבו 12.5.2022) התקבל ערעור המדינה ביחס לנאשם נעדר עבר, אשר ניהל אורח נורמטיבי, ואף סבל ממחלה כרונית, ואשר נדון לעונש של"צ. שם היה מדובר באירוע במסגרתו הנאשם החל עימות מילולי אך מצא עצמו מותקף יחד עם אחרים מטעמו. ערכאת הערעור עמדה על חומרת מעשיו, על כך שראשית חטאו היה יציאתו מהבית כשהוא מצויד בסכין, והעמיד את עונשו על 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, תוך שהדגיש כי הדבר נעשה נוכח העיקרון כי אין ערכאת הערעור מממזה את הדין עם הנאשם.
17. בת"פ 36511-03-22 (שלום באר שבע) מדינת ישראל נ' מיכאל ליטבק, נדון נאשם בשל עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות באמצעות שבר בקבוק, ל 14 חודשי מאסר בפועל, וזאת לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 14 חודשי מאסר ל 26 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש (עפ"ג 22469-01-23) נמחק בהמלצת בית המשפט. נסיבות הקשורות בביצוע הבירה
18. אמנם אין מדובר באירוע מתוכנן, אך הנאשם יצר את הסכנה לציבור עת יצא מביתו כשהוא מזוין בסכין. הסברו של הנאשם לפיו חש צורך להצטייד בסכין לשם הגנה עצמית, נוכח התקופה וסכנותיה, אין בו די. הלכה למעשה, ברגע של עימות, בשילוב של צריכת האלכוהול ותחושת הפגיעות, שלף הנאשם את הסכין, ופגע בנפגע העבירה.
19. ממילא, מעשה הדקירה נעשה לאחר "פאזזה" מהעימות הפיזי והמילולי שהתקיים ביניהם, כך שנראה שהנאשם עשה את המעשים כנקמה ולא כתגובה.

20. ההשפעות של מעשי הנאשם על נפגע העבירה משמעותיות, הגם שבסופו של דבר דיווח זה האחרון על כך שהדבר לא פגע בתפקודו. מצאתי לנכון לתת משקל נמוך לחלקו היחסי של נפגע העבירה, שכן אין באלה כדי להוות "התגרות" המצדיקה ולו תחילת התוקפנות מצד הנאשם, וממילא הנאשם הביא סכין ל"קרב אגרופים", ובכך שבר את מסגרת האירוע.
21. הנזק שהיה צפוי להיגרם ממעשיו חמור ועשוי לעלות אף כדי פגיעה קטלנית בחיי נפגע העבירה. הדקירה התמקדה בצווארו של נפגע העבירה, גרמה לנפגע העבירה לדמם, והוא הובהל לבית החולים באמבולנס, שם נסגר הפצע באמצעות סיכות. ברור שהתוצאות יכלו להיות חריפות בהרבה נוכח מיקום הדקירה. כל אלה, בשילוב עם חוסר הבנת הנאשם כי בעת שצורך אלכוהול הוא מהווה סכנה ממשית לסובבים אותו, מעצימים את המסוכנות ממנו.
22. נוכח כל האמור, אני קובע כי מתחם העונש בנסיבות מקרה זה, הינו מאסר בפועל הנע בין 14 חודשי מאסר בפועל ל 28 חודשי מאסר, וזאת לצד ענישה צופה פני עתיד, וכן פיצוי כספי לנפגע העבירה.
23. אני מוצא לנכון להעיר, כי היה מקום למאשימה להביא את קולו של נפגע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, וזאת על מנת שאוכל להעריך בצורה מדויקת יותר את מידת הפגיעה בו, ואף לתת לו הזדמנות להשמיע דבריו, ואולי אף לאפשר לו לשמוע מהנאשם באופן בלתי אמצעי, כי הוא לוקח אחריות ומצטער על מעשיו.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
24. הנאשם צעיר יליד 1998, נעדר עבר פלילי, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי באופן יחסי עד לאירוע הנוכחי. הנאשם היה עצור משך חודשיים מאחורי סורג ובריח ממש, ובהמשך לכך עד לחודש מאי 24, היה עצור באיזוק אלקטרוני.
25. עוד לזכות הנאשם לקחתי בחשבון כי נטל אחריות על מעשיו, וכן את נסיבות חייו אשר פורטו בתסקיר ובדברי בא כוחו.
26. יחד עם זאת, לא ניתן לומר שהנאשם נטל אחריות שלמה על מעשיו, מאחר שבתסקיר נאמר מפי הנאשם, כי הוא מטיל אחריות לא מבוטלת על נפגע העבירה, אשר לדברי שירות המבחן הוא צעיר בן 19, דבר אשר לא מנע מהנאשם לתקוף אותו בחומרה.
27. עוד מצאתי לציין כי האמור בתסקיר שירות המבחן, בגוף התסקיר, לא מתכתב באופן מלא עם ההמלצה בסיפא. הנאשם לא עבר תהליך משמעותי, הנאשם נמצא עוד בשלב המקדים של האבחון של התמכרותו לאלכוהול וההשפעה ההרסנית של עניין זה על התנהגותו.
28. עוד בסיפא של המלצת שירות המבחן, אין בהמלצה העונשית כדי להוות - "ענישה מרתיעה ממעורבות חוזרת בפלילים". ההמלצה אינה מהווה עונש הנופל בגדרי עיקרון ההלימה, ולמעשה היא מבכרת את עניינו האישי של הנאשם, על פני מכלול השיקולים הנוגעים לענישה.
- שיקולי הרתעת היחיד והרבים
29. עבירות מעין אלה, הינן בדיוק העבירות בהן יש צורך ואף חובה להרתיע את הנאשם שבפני ואת הציבור בכללותו, עת ישקלו אם להצטייד בסכין, ובוודאי אם ישלפו אותה במצבי עימות או דחק.
30. זה בדיוק המקום בו בית המשפט צריך לצאת באמירה ברורה וחדה שתבהיר לנאשם ולאחרים, מידת החומרה וההוקעה של מעשיהם, וכי יזכו לענישה המבכרת שיקולי הרתעה וגמול, על פני שיקולי טובת היחיד ושיקולי שיקום.
31. הרתעה זו הינה חלק מהמאמץ הכולל לשמירה על מרחב ציבורי נקי מסכנות ומסכנים.
- שיקולי שיקום
32. בקצרה אציין, כפי שכבר הובא מעלה, כי לא מצאתי שיקולי שיקום משמעותיים במקרה שבפני, וכי לא ניתן לומר כי - "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם" (סעיף 40 לחוק העונשין הנ"ל).
33. זאת ועוד, בית המשפט העליון עמד על כך שחריגה משיקולי שיקום יעשו רק כאשר ניכרים בפועל שיקום או סיכויי שיקום מובהקים (ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (נבו) 20.10.2022), ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני(נבו) 27.4.2022; ע"פ 7172/21 מאדי דאהר נ' מדינת ישראל (נבו) 31.1.2023).
34. במקרה שבפני מיטב המאמצים של הנאשם לא עלו כדי מעשה שיקום ניכרים, ועל כן אין כל נימוק הגיוני לחרוג ממתחם העונש משיקול זה.
- גזירת עונשו של הנאשם במתחם העונש
35. נוכח כל האמור, מצאתי לנכון למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, בעיקר בשל גילו הצעיר, העדר עבר, לקיחת האחריות מצדו, והאמור בתסקיר שירות המבחן ביחס לנסיבות חייו, וניהול אורח החיים הנורמטיבי עד למעצרו.

36. בתי המשפט צריכים להעביר מסר חד לציבור בכלל, לפיו יש לנקוט ביד קשה, ולשלוח נאשמים לריצוי מאסרים של ממש, מקום בו העמידו בסכנה כה מוחשית, ואשר פוטנציאל האירוע הינו להביא לכדי תוצאה הרת אסון, והותרת נזקים גופניים ונפשיים קשים - לנפגע העבירה ולסובבים אותו.
37. לאור כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :
- א. 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור על כל עבירות אלימות מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור על כל עבירות אלימות ואיומים מסוג עיון.
- ד. פיצוי בסך 10,000 ₪ לזכות נפגע העבירה, אשר ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1/2/2025.
- המאשימה תגיש פרטי נפגע העבירה לתיק בית המשפט בתוך 7 ימים מהיום. המזכירות תעקוב.
- את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
38. זכות ערעור כחוק.
- ניתן היום, י' כסלו תשפ"ה, 11 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.